

ἀντισπαστικὸν πεντάμετρον ἀκατάληκτον / antispasticum pentametrum acatalectum

1. DIOM. GL I 505. 13 sqq. antispasticum metrum conponitur antispasto, admittit autem et iambicam basin per synpathian. et prima quidem regio primae gressionis antispasticae magnitudinis omni genere a poetis movetur. longiatur autem a dimetro usque pentametrum.

˘ × – ˘ ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ||

2. HERAEST. 34. 19 sqq. ὁ δὲ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ (*scil. ἀντισπαστικῷ*) ἀκαταλήκτῳ ἔχρήσατο· (fr. 387 Voigt)

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχιλλέα.

TRICH. 390. 26 sqq. εἰσὶ δὲ καὶ πεντάμετρά τινα, καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα, ὃν τὸ ἀκατάληκτον, ἐπὶ τέλους ἴαμβικὴν διποδίαν δεχόμενον, ἀλκαικὸν ὀνομάζεται· κέχρηται γάρ τούτῳ Ἀλκαῖος, ἔστι δὲ τοιοῦτον οἶον τό-

οδῷ δ' εἰν ἀφάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ἀφούραισι φάεινέ μοι.

SCHOL. A in Hephaest. 145. 1 sqq. ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ‘Ἀχιλλέα’ (cf. Hephaest. 34. 22), ἵνα γένηται ἀκατάληκτον· ἐν τισὶ δὲ τὸ τέλος κατὰ συνίζησιν τὸ ‘[Ἀχιλ] λέα’, ἵνα γένηται καταληκτικόν. εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ (*scil. τῷ ἀντισπαστικῷ* πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ) τέσσαρες ἀντίσπαστοι καὶ ἴαμβος καὶ συλλαβή, εἰ καταληκτικόν εἰ δὲ ἀκατάληκτον, δύο ἴαμβοι.

˘ – – ˘ ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ˘ – ||

3. APTHON. GL VI 88. 32 sq. pentametrum (*scil. antispasticum*) acatalectum alcaicum:

rogas, non amo, sic se solet Aetola sago Canthara comere. [P.S.]